

LETNIK XXVII, SEPTEMBER-OKTOBER 2019

Mir
9-10

Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: KRIŽEV POT CERKVE SREDI PREGANJANJA

***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. avgusta 2019***

»Dragi otroci!

Molite, delajte in pričujte z ljubeznijo za nebeško kraljestvo, da vam bo dobro tukaj na zemlji. Otročiči, vaš trud bo Bog stokratno blagoslovil, pričevalci boste med narodi, duše nevernikov bodo občutile milost spreobrnjenja in nebesa vam bodo hvaležna za vaše napore in žrtve. Otročiči, pričujte z rožnim vencem v roki, da ste moji, in odločite se za svetost.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. septembra 2019***

»Dragi otroci!

Danes vas kličem, da bi molili po mojih namenih, da bi vam mogla pomagati.

Otročiči, molite rožni venec in premišlujte skrivnosti rožnega venca,
ker tudi vi greste skozi radosti in žalosti v svojem življenju.

Na ta način spreminjate skrivnosti v svoje življenje, ker je življenje skrivnost,
vse dokler je ne izročite v Božje roke.

Tako boste imeli izkušnjo vere kot Peter,

ki je srečal Jezusa in Sveti Duh je napolnil njegovo srce.

Tudi vi ste poklicani, otročiči, da pričujete tako, da živite ljubezen,
s katero vas Bog iz dneva v dan ovija z mojo prisotnostjo.

Zato, otročiči, bodite odprti in molite s srcem v veri.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

IZ VSEBINE REVIJE 7-8

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

TEMA MESECA: KRIŽEV POT
CERKVE SREDI
PREGANJANJA...6

INTERVJU

Vicka Ivanković Mijatović ... 13

ŠKOFJE NA MLADIFESTU 2019

PRIČEVANJE

Medžugorje je čudež ljubezni ... 23

RAZMIŠLJANJE

Prazna vreča ne stoji pokonci ... 28

MOLITEV

Gospod, osvobodi me!... 30

POROMALI SMO

Romanje družin v Medžugorje ... 32

Z MARIJO BEREMO SV. PISMO

Odvrzi strah, nimaš se česa bati! ... 36

PRIMERNA OBLEKA

V ROMARSKEM KRAJU ... 38

RAZMIŠLJANJE s. Emmanuele ... 40

MARIJINI OBROKI ... 44

DUHOVNE VAJE V

MEDŽUGORJU ... 45

ROMANJA ... 46

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Letošnji Mladifest je presegel pričakovanja marsikoga, samih udeležencev, pa tudi tistih, ki smo spremljali dogajanje bolj od daleč. Odločitev papeža Frančiška, po kateri je dovoljeno tudi duhovnikom organizirati romanja v Medžugorje, pa je povzročila, da so se velikih duhovnih vaj za mlade udeležili tudi mnogi škofi. Vsebino njihovih nagovorov mladim je v tokratni številki povzel odgovorni urednik Primož Krečič, ki je poskrbel tudi za osrednjo temo. Naj povemo, da je letošnji festival dosegel tudi rekordno udeležbo gledalcev, ki so dogajanje vsak dan spremljali preko uradnega internetnega kanala. Številka je dnevno presegla dva milijona, številni pa so program spremljali tudi preko kabelske televizije. To vse kaže, kako pomembno in navdihujoče je Medžugorje – pravzaprav ne Medžugorje, ampak Mati Marija, ki nas kliče in nas hoče z nežnimi nitkami ljubezni pridobiti za resnično in brezmejno srečo. Vstopamo v mesec oktober, v mesec najljubše Marijine molitve, rožnega venca. Nosimo ga s seboj, in ko bodo njegove jagode drsele med našimi prsti, naj srce ljubeče moli!

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. avgusta 2019*

*»Dragi otroci,
velika je ljubezen mojega Sina. Če bi spoznali
veličino Njegove ljubezni, ga ne bi nehali častiti in
se mu zahvaljevati. Vedno je živ z vami v
evharistiji, ker je evharistija Njegovo srce.
Evharistija je srce vere. On vas ni nikoli zapustil.
Tudi ko ste poskušali oditi od Njega, On ni odšel
od vas. Zato je moje materinsko srce srečno, ko
gleda, kako se, polni ljubezni, vračate k Njemu, ko
vidim, da prihajate k Njemu po poti sprave, ljubezni
in upanja.*

*Moje materinsko srce ve, da ste, ko stopite na pot vere,
mladike, brstiči, a z molitvijo in postom boste plodovi,
moje cvetje, apostoli moje ljubezni. Nosilci luči
boste in z ljubeznijo in modrostjo boste
razsvetljevali vse okoli sebe.*

*Otroci moji, kot mati vas prosim: molite,
mislite, opazujte. Vse, kar se vam dogaja
lepega, bolečega, radostnega, svetega,
pripomore, da duhovno rastete, da moj Sin
raste v vas.*

*Otroci moji, prepustite se mu, verujte mu,
zaupajte v Njegovo ljubezen, naj vas On
vodi.*

*Naj bo evharistija kraj, kjer boste nahranili
svoje duše in potem širili ljubezen in
resnico, pričevali za mojega Sina.
Hvala vam.«*

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. septembra 2019*

»Dragi otroci, molite!

Molite rožni venec vsak dan, ta venec rož, ki me neposredno kot mater povezuje z vašimi bolečinami, s trpljenjem, z željami in upi. Apostoli moje ljubezni, z vami sem po milosti in ljubezni svojega Sina in od vas želim molitve. Svetu so tako zelo potrebne vaše molitve, da bi se duše spreobračale.

Odprite s popolnim zaupanjem svoja srca mojemu Sinu in On bo v njih zapisal povzetek Njegove besede, to pa je ljubezen.

Živite v nepretrgljivi vezi s Presvetim Srcem mojega Sina.

Otroci moji, kot mati vam govorim, da je skrajni čas, da pokleknete pred mojim Sinom, da ga priznate kot svojega Boga, kot središče svojega življenja.

Prinesite mu darove, tisto, kar On najbolj ljubi, to pa je ljubezen do bližnjega, usmiljenje in čista srca. Apostoli moje ljubezni, mnogi moji otroci še ne priznajo mojega Sina za svojega Boga, še niso spoznali Njegove ljubezni. Toda vi boste s svojo molitvijo, izrečeno iz čistih in odprtih src, z darovi, ki jih prinašate mojemu Sinu, storili, da se bodo odprla tudi najtrša srca. Apostoli moje ljubezni, moč molitve, izrečene iz srca, močne molitve, polne ljubezni, spreminja svet.

Zato, otroci moji, molite, molite, molite. Jaz sem z vami.

Hvala vam.«

TEMA MESECA

KRIŽEV POT CERKVE SREDI PREGANJANJA

Marija je že v **Fatimi** v tretjem delu tretje skrivnosti **napovedala hudo preganjanje Cerkve**, ki ga bodo deležni verniki, duhovniki, škofje in tudi škof v belem. Vse velike ideologije prejšnjega stoletja so preganjale vernike in bile nastrojene proti katoliškim vernikom ter cerkveni hierarhiji. Zlasti v deželah, **kjer je zavladal državni ateizem**, so komunisti preganjali Cerkev in razglašali svojo religijo rešitve. V Rusiji in njej podobnih deželah so bili duhovniki in laiki, ki niso hoteli sodelovati z državnimi tajnimi službami, preganjani. Komunisti so si poiskali tajne sodelavce in poročevalce celo med škofi ter duhovniki in redovniki.

Marijino prikazanje v Medžugorju je **presenetilo tamkajšnjo komunistično oblast**. Že na začetku, v prvih dneh prikazanj, so se nad medžugorske vidce in frančiškane spravili bosanski in jugoslovanski udbovci ter miličniki. Diktatura, ki jo nekateri še vedno opevajo, ni mogla prenesti takega pojava, pa čeprav se je zgodil v oddaljenem kraju Hercegovine, nekje Bogu za hrbtom. Vidci poudarjajo, da **so morali prenesti veliko težav in nasprotovanj**. 1. julija 1981 so jih skupaj s starši zbrali v šoli, kjer so bili deležni zastraševanja miličnikov. Hoteli so jim prepovedati, da bi hodili na Podbrdo, kjer so bila Marijina prikazanja. Rekli so jim, da

zavajajo ljudstvo in **da jih ne bo sprejela nobena šola, če bodo tako delali naprej.** Čas je tekel v noč, starši so jih zagovarjali, kolikor so mogli. Vendar jih ni bilo strah. Marija jih je podpirala, poudarja Vicka.

Tudi v vasi so bili ljudje razdeljeni zaradi tega dogajanja. Nekateri so bili povezani z miličniki in so sodelovali z njimi, tako da so jim poročali vsako malenkost, ki se je zgodila zlasti na Podbrdu. Za razliko od Fatime, kjer so bili ljudje na začetku skeptični, pa **je bila v Medžugorju podpora ljudstva nedvoumna.** Starši niso nasprotovali otrokom in njihovi izkušnji prikazanj. Vidkinja Marija pravi, da so njeni starši vedeli vse in da so jih podpirali z molitvijo. Kljub temu njena mama ni pustila sestre Milke, da bi šla na Podbrdo, ker se je bala. **Težkega preganjanja je bila deležna Mirjana,** ki je stanovala v Sarajevu in so ji skoraj onemogočili, da bi končala svoj študij. Postopoma so tudi komunisti ugotovili, da ne gre za politični manevar, ki bi bil uperjen proti njihovi oblasti, zato so začeli popuščati pritiske nad vidci in niso več ovirali romarjev.

Kraljica miru je neprestano spodbujala in podpirala vidce, drugače ne bi bili tako trdni in složni v zvestobi. **Bila je kakor mama, ki jih je opozarjala na mnoge nevarnosti popuščanja.** Prav tako jih je tolažila, ko so **17. avgusta 1981 komunisti zaprli župnika fra Joza**

Zovka. Obsodili so ga na tri leta zaporu, in sicer kot sovražnika ljudstva, ker naj bi spodbujal ljudi k uporu. Kasneje so mu pod pritiskom mednarodne skupnosti to dobo skrajšali na leto in pol. Vidci so bili žalostni, Marija pa jim je 12. oktobra 1981 rekla, naj se ne vznemirjajo za fra Joza, ker je prejel milost, da bo vse prenesel in to trpljenje daroval v slavo Jezusovega imena. V tem Marija kaže, da je **z Božje strani pričevanje vere, ki je povezano tudi z mučeništvom, velika milost.** Herojski pogum in zvestoba fra Joza sta spodbudila mnoge župljane, da so vztrajali ob videcih in niso padli pod lovskami lažnih prijateljev, komunističnih ovaduhov. Zelo je pomenljiv dogodek, ki se je zgodil v zaporu, ko se je ob njem spreobrnil paznik, musliman, ki je zaslišal glas: »Zakaj preganjaš tega mojega ljubljenega sina?«

Preganjanje je značilno **za mnoga obdobja krščanske zgodovine,** zlasti za začetek, ko je Cerkev rasla in stopala v družbene kroge, ker je postala alternativa tedanji državni mitologiji in družbeni ureditvi. Kar se je zgodilo z Jezusom Kristusom, se dogaja tudi z njegovo Cerkvijo. **Hudobija ne prenese svetosti in življenja,** zato jo poskuša umazati od zunaj in od znotraj. Kljub temu se ne sme prilagoditi kraljestvu laži, ampak se truditi za smerokaz pravice,

svobode in dobrega v družbi. Jezusov velikonočni prehod je zatresel vrata podzemlja, ker se je uporni angel znašel pred njim. Takrat je bila razkrita njegova moč zavajanja, vendar on **še vedno zavaja množice ljudi**. V določenem času sta ga duhovni napor in skrb potolkla in razkrinkala. Zlasti v zadnjih stoletjih je bila ta strumnost šibkejša, zato je tako široko širil **ideologije, ki so bile usmerjene proti človeštvu**, kristjanom in Cerkvi. **Ljudje so veliko pretrpeli**, a vseeno ostajali zvesti. Za tem pa je prišlo sodobno **potrošništvo**, ki ljudi uspava in jih potaplja v uživanje. Zato so danes v hudičevih rokah mnogi kristjani in celo redovniki, duhovniki ter škofje. Zaradi tega ta čas v še večji meri zahteva budnost in odločen odpor do vseh potegavščin zla. Hudobni duh se trudi, da bi bil čim bolj neopazen in bi brez boja zasedel srca ljudi. Mnogi, zlasti mladi, padajo pred njegovimi 'sladkostmi', **le redki pogumni, ki se ne vrtijo le okrog sebe, se borijo v duhovnem boju**. Toda v Cerkvi živi Jezus, ki osvobaja in dela ljudi pristne, svobodne in dobre. Zaradi Jezusove prisotnosti ostaja Cerkev skozi čas in se obnavlja, čeprav njeni človeški voditelji mnogokrat popuščajo in se ne borijo.

Središče napada proti krščanstvu in Cerkvi je še vedno v Evropi, čeprav tudi mlade Cerkve doživljajo mnoga

nasprotovanja in nasilja. **V Evropi je že močno zabrisan krščanski duh**, vendar Marijina prikazanja kažejo, da je Cerkev neuničljiva. (2. december 2015) V njej živi Jezus, ki povezuje svoje trpljenje s trpljenjem človeštva. Marija je rekla vidkinji Mirjani: »Cerkev napreduje in raste zaradi tistih, ki poslušajo besede mojega Sina; zaradi tistih, ki ljubijo; zaradi tistih, ki trpijo in trpljenje prenašajo v tišini in upanju na končno odrešenje.« (2. januar 2016) **Kri mučencev ni pozabljena v nebesih in daje rast Cerkvi**, čeprav je ves čas preganjana. Mnogi kristjani vztrajajo v zvestobi in upanju v težkih okoliščinah. Marija, ki je svoboden človek, polna ljubezni in lepote, vidi, da so se vidci postavili na njeno stran v boju s peklenskim Zmajem. Tudi drugod po svetu kristjani vztrajajo. **V težkih razmerah kitajske komunistične diktature** so številni laiki, duhovniki in škofje po zaporih, ker ostajajo zvesti katoliški Cerkvi. Podobno je tudi v drugih državah, kjer vladajo diktature in verska nestrpnost: v **Indiji, Afriki** ... Marija je v Fatimi in potem v Medžugorju spregovorila o spreobrnjenju **Rusije**, kjer se bo častilo njeno srce.

Dežele, ki so doživele komunistično preganjanje, še vedno živijo iz zaklada mučeništva in ne podlegajo v taki meri **potrošništvu ter radikalnemu islamu**. To sta dve veliki bremen, ki visita nad

brezciljno in izpraznjeno zahodno družbo. Pomenljivo je, da se je Marija prikazala v Hercegovini, ki je na meji med Vzhodom in Zahodom. Katoliški Hercegovci so občutili večstoletno muslimansko nadvlado (1474–1878) in se niso predali, tudi če so bili zato zatirani, drugorazredni, brez vsake možnosti za uspeh v ekonomiji in v družbi. Zato ne preseneča, da je bilo eno od prvih sporočil namenjeno frančiškanom, ki so ostali z ljudstvom skozi ta leta nasprotovanja in preizkušenj. Marija **je spodbujala frančiškane v župniji Medžugorje**: »Da bi bili trdni v veri in bi zavarovali vero ljudstva.« (27. junij 1981)

Marija s svojimi sporočili spodbuja **strpno sobivanje ver in kultur**. Prav

tako spodbuja k zvestemu vztrajanju vse, ki so deležni ponižanja zaradi vere, barve kože in kulture. Pred Bogom imamo vsi enako dostojanstvo. Nihče nima pravice do ideološkega nasilja in delitve, kaj šele mučenja in pobijanja. Kljub temu se dogaja, da prihaja v novem tisočletju do množičnega mučenja kristjanov, ko jih ponižujejo, nas njimi izvajajo različne oblike nasilja in jih tudi pobijajo. Marija se bo do poslednjih časov borila proti Zmaju, da ne bo uničil njenih otrok. **Satan je razvezan**, vendar ne vidi, kako Marija pripravlja **vojsko njenih apostolov**, ki bodo šli v močan napad. Kraljico miru pa boli **odpad kristjanov**, ki padajo v roke Satanu in se predajajo uživaštvu ter

uporništvu.

Zato se vedno **bolj očitno vije križev pot na goro križanja**, kot je pokazala Marija v Fatimi. Tja roma Cerkev, ki želi prečiščenja. V fatimski podobi sta predstavljena dva angela, ki v čaše zbirata prelito kri mučencev. Papež Janez Pavel II, ki je sam doživel atentat in ostal živ po Marijinem varstvu, je rekel, da je Cerkev ponovno postala Cerkev mučencev. Papež Frančišek tudi piše, da so danes kristjani preganjeni bolj kot v začetku zgodovine krščanstva. Temeljni **vzrok teh preganjanj je sovraštvo kneza tega sveta do teh, ki so bili odrešeni in zveličani po Jezusu**, z Njegovo smrtjo in vstajenjem. Njihovo orožje so Božja beseda, ponižnost, krotkost.

Jezus je bil v treh letih javnega delovanja preganjan od hudobnega duha, ki je navdihoval ljudi, da so se upirali njegovemu oznanilu in ga nato križali. Sam je napovedal, da če so preganjali njega, bodo tudi njegove učence. (Jn 15,20) Sveti Pavel piše Kološanom: »Zdaj se veselim, ko trpim za vas ter s svoje strani dopolnujem v svojem mesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev.« (Kol 1, 24) **Jezus je odrešil človeštvo po trpljenju, ki je bilo spremenjeno v dar ljubezni** in je s tem zaustavilo zlo. V preganjanju hudi duh presoja vero in zvestobo kristjanov, izziva jih k budnosti in

boju. V tem se prekali ljubezen, okrepi upanje in verniki povežejo svoje trpljenje s Kristusovim.

Papež Frančišek pravi, da ima preganjanje kristjanov vedno podoben potek: ljudje, ki nočejo sprejeti krščanske resnice in se čutijo ob njej ogroženi, segajo po nasilju nad kristjani. (avdienca 18. 9. 2019) Krščansko mučeništvo je dejanje ljubezni, ki hoče preseči sovraštvo na temelju vere ter odpustiti nasilnežem.

V bistvu je mučeništvo najvišji izraz odpuščanja, kot je to pokazal Jezus, za Njim pa sveti Štefan in mnogi trpini, ki so odpustili svojim morilcem. Krščanski mučenec ne išče smrti, ampak življenje; ker ne vrača zla s zlom, ga preseže z ljubeznijo.

V sodobnem času se **pojavljajo samomorilske kamikaze, ljudje, ki uporabljajo svojo smrt, da z njo morijo druge**. Iz te drže diha sovraštvo do drugačnih in nasprotnih z namenom, da bi jih umorili. Težko je razumeti, da se to odvija v krogu vere, da želijo moriti druge v imenu Boga. Bog ne more biti prinašalec maščevanja, nasilja, sovraštva, ampak je vir odpuščanja, ljubezni, miru. Sovraštvo in maščevanje uporablja Satan, da bi zastrupil človeška srca in jih podžgal k nasilju, ubijanju ter novemu sovraštvu. Satanova hudobija gre tako daleč, da tem kamikazom obljublja, da bodo nagrajeni z nebeško slavo, če bodo morili druge vernike in nevernike na tak način.

Krščanski mučenci pa ne sovražijo nasprotnikov in ne uporabljajo nasilja ter povračila za storjeno krivdo, ampak odpuščajo. Zato so krščanski mučenci kot seme za novo življenje v veri. Marija je v mnogih sporočilih poudarila, da se preganjana in mučena Cerkev še bolj širi in razvija. (2. december 2015)

Tudi danes **je Cerkev poklicana, da pričuje za Kristusa v družbi**, kar pomeni, da se postavlja proti egoizmu, uživaštvu in uničevanju življenja. Žal so tisti, ki preganjajo kristjane, ljudje, ki imajo krščanske korenine, so pa odpadli od Cerkve in se sedaj do nje obnašajo sovražno. To je križev pot iz fatimske napovedi. Peklenska kača ne zavaja le voditeljev, medijskega sveta, kulture in zabavne industrije. V svojo oblast dobiva **preproste ljudi, ki se predajo uživanju in postanejo brezčutni do vsega**. Tako nikomur ne verjamejo ali se spremenijo v nasilneže proti vsemu pozitivnemu, zlasti proti opredeljenim kristjanom. Hudič, ki je 'oče laži', uporablja skušnjave in preganjanje, da bi dobil ljudi v svoje roke. Ker se krči se število vernikov, ker so ljudje pustili verske bajke in vzeli usodo v svoje roke, se hudič že veseli velike zmage v imenu napredka in razuma. **Toda Marija prihaja na svet in v naš čas**, da bi spremljala vernike do Kalvarije in s tem ohranila dostojanstvo, h kateremu je poklicano človeštvo.

Zato spremlja 'malo čredo', da ostaja zvesta Kristusu na križevem potu. Večkrat je jasno izrazila svoje nestrinjanje s kulturo nasilja in smrti. Zato želi biti še bolj blizu tistim, ki jo poslušajo in se zatekajo k njej. Res, da niso brez težav in še padajo, vendar z rožnim vencem, zakramentalnim življenjem in s postom stopajo po njeni poti.

Papež Frančišek je v nastopnem govoru pred kardinali v Sikstinski kapeli poudaril, da stoji pred Cerkvijo **nevarnost duhovnega posvetenja**, s katerim hudič zatemnjuje Kristusovo svetlobo in razsoljuje sol njegovega oznanila. V Asisiju je rekel, da mora

Cerkev sleči posvetnost. Ta vodi k praznini, prepotentnosti, navezanosti na materialne dobrine, na užitek in moč. **Posvętenje je malik**, ki oddaljuje ljudi od Boga in jih dela mlačne. Ti ljudje se zdijo živi, pa so kot mrtva trupla, ki širijo obupen vonj na vse strani.

Marija ve, da so te skušnjave prisotne tudi med župljani v Medžugorju in v družinah vidcev, kjer je Satan uspel spodbuditi prekomerno zanimanje za bogastvo in varnost v materialnih dobrinah. Hitro se namreč more poroditi napuh v srcih in ljudi narediti mlačne. **Marija vabi župljane, da se vrnejo h gorečnosti prvih dni** prikazovanj, ko so resno sprejeli njena sporočila in bili pripravljeni vztrajati v preganjanju. Večkrat jih je spomnila na Jezusovo zapuščenost v trpljenju in jih spodbudila, da bi vztrajali v preizkušnjah in pričevali za Kristusovo velikonočno zmago.

Hudo je, če se ljudje, ki so **prehodili tolikšno duhovno pot, zopet obračajo nazaj** v njihov Egipt, v svoja mala suženjstva in odklope. Težko je ostati skromen in predan ob tolikih možnostih za višji standard in življenje ugodja. Zgleda, da sta potrošništvo in bogastvo še močnejši strup za tiste, ki so hitro prišli do njega. Zgleda pa, da so frančiškani uspešno premagali to skušnjava in ostali skromni ob tolikem denarju, ki se preliwa v Medžugorju.

Ob vsem tem velja spodbuda: **Blagor**

tistim, ki poslušajo Marijo in spremljajo Cerkev na križevem potu na Kalvarijo. Tam se odvijajo ključni dogodki zgodovine in zvesti prejmejo krono mučeništva. Pod križem se prenavlja Cerkev, ki je napadana od zunaj in ranjena od znotraj. Tam spoznava, da je njeno življenje sad Svetega Duha, ker bi po človeški plati že zdavnaj propadla. Izkušnja jasno potrjuje Jezusovo napoved, da Cerkev 'ne bodo premagale moči podzemlja.'

Primož Krečič

INTERVJU

Foto vir: <http://pda.medjugorje.ws/>

VICKA IVANKOVIĆ – MIJATOVIĆ

DOGAJANJA V MEDŽUGORJU BODO SPREMENILA SVET

Številni mežugorski romarji se spomnijo Vike kot toplega, prisrčnega, pristnega dekleta, ki je ob ponedeljkih pričevalo o srečanjih z Devico Marijo v stari, modro obarvani družinski hiši pod Hribom prikazanj.

Vicka je s svojim izbrancem Mariom ustvarila družino in se preselila v svoj novi dom v vasi Krehin Gradac nedaleč od Medžugorja. Iskrena, odprtih rok in nasmejana je bila z veseljem pripravljena odgovarjati na naša vprašanja, medtem ko je ob radovedni in živahni pomoči hčerke Marije Sofije počasi zaspal njen sinko Ante. Razgovor ob skodelici čaja je vse prisotne nasmejal. Prerastel je v prijetno druženje z drago mežugorsko osebo, iz katere veje odločnost in jasnost, medtem ko nežno, a še vedno čvrsto privija k

sebo svojo deklico.

Ste mama, žena, oseba, ki je doživela polnost srca. Ko vas gledam, se mi zdite drugačna od tiste Vike, ki jo poznam izpred modre hiše, ki pričuje romarjem.

Res je. Pogosto pravim, da se to ne da primerjati s srečanji z Marijo in njeno lepoto oz. lepoto tega srečanja, ker ni nič tako lepega. Materinstvo je lepo na drugačen način in izpolnjeno je s posebno radostjo in zadovoljstvom. Bog mi je dal to milost in to je resnično nekaj izjemnega. Razumljivo je, da se ne morem ističasno posvečati romarjem, ker sem prejela ta dar življenja, ki ga z veseljem varujem in negujem. Zaradi milosti lahko v življenju pričujemo na en ali na drugi način.

To je za vas čudovito življenjsko obdobje v primerjavi s tistim, ko

September-oktober 2019

13

ste težko bolni hodili na Križevac in Hrib prikazanj?!

Če želimo trpeti ali nekaj storiti v Božjo slavo, tedaj se o tem ne govori veliko. Če Bog resnično želi naše trpljenje, žrtev, tedaj to želi v polnosti in ponižnosti. Samo on in jaz. Bistvo trpljenja je, da resnično delamo to, kar Bog želi od nas, in da smo Mu popolnoma blizu. On ve, zakaj nekaj vzame in zakaj nekaj da.

V enem od sporočil Marija pravi, da bo ostala med nami, dokler ji bo Vsemogočni dovolil.

Ob tem se takoj spomnim, kako so nam v prvih dneh naročali: »Vprašajte Marijo, koliko časa bo z nami.« Pa smo ji rekli: »Draga Marija, sprašujemo te v imenu drugih, želeli bi vedeti ...« Odgovorila nam je: »Ali sem vam postala dolgočasna?« To se me je tako močno dotaknilo, da sem se

odločila, da nikoli več ne bom tega vprašala. Kako mi lahko Marija postane dolgočasna?! Tega odgovora pa Marija ni dala samo nam, ampak vsemu svetu. Zato je v tem sporočilu Marija rekla: »Dokler mi Vsemogočni dovoli, do takrat bom z vami.« Prav tako je rekla tudi to: »Jaz sem samo posrednica milosti, kolikor mi jih Vsemogočni podari, toliko tudi jaz podarim vam.« Mi prosimo Marijo, Marija prosi svojega Sina, ona je posrednica med nami in Jezusom.

Ob mnogih srečanjih Neba in Zemlje po svetu, posebej pa v Medžugorju, nas Bog prosi, da bi usmiljenje presegalo njegovo pravičnost. Ali lahko tako rečemo?

Poglejte, to ni nobena prošnja, ampak čista, neizmerna ljubezen. Bog nas ne prosi zaradi sebe, ampak prosi nas, nima pa več načinov, kako bi se nam

Foto vir: <https://www.guardacon.me/>

približal. Pošilja nam svojo Mater, svojo prisotnost, vse nam daje. Nebo je tu, mi pa smo slepi, gluhi, nemi, da nič ne razumemo. Bog nas preprosto ljubi in upa, da nas bo s to svojo silno ljubeznijo vsaj malo premaknil. Toda človek se le za kratek čas odloči za Boga, potem pa se ponovno vrne k svojim potrebam in nadaljuje z molitvijo takrat, ko se sam odloči. Marija pa nam, nasprotno, naroča, naj se vsak dan, korak za korakom, bližamo Bogu in to tako, da ne postavljamo svojih želja in načrtov v ospredje. Marija pravi: »Vi molite za uresničenje mojih in Božjih načrtov; tisto, kar potrebujete, vemo mi najbolje, kdaj se vam bo dalo. Za to ni treba preveč moliti, ampak raje molite za uresničenje mojih in Božjih načrtov, vam pa se bo vrnilo, ko bo pravi trenutek.«

To bo pravi odgovor mnogim.

Kdor išče odgovor, ga bo tudi dobil. Če imamo odprto srce in želimo nekaj narediti, se ni treba bati. Največji problem je srce. Marijino sporočilo lahko razumemo s pametjo in sposobnostmi uma, toda če sleherne besede ne postavimo v svoje srce, ni od tega nobene koristi. Jezus in Marija ne bosta nikomur rekla, da mora nekaj storiti, ampak nam vedno dajeta priložnost za nov začetek. V vsakem primeru vas vabim, da začutite pravo ljubezen, ki pa jo lahko najdemo le pri Jezusu in Mariji. Vse drugo je minljivo.

Toda svet je vedno dovolj močan, da nam malo škoduje.

Ni problem v svetu. Svet ni geografsko določen, niti ne pomeni naselij, stavb, sten. Svet smo mi, vsak od nas. Ko rečemo, da nam je svet škodoval, to ne drži, ker smo si sami škodili. Potrebno je razumeti, da je vsak od nas edinstven. Če bi se vsi spremenili tako, da bi delali dobro za svet, bi svet cvetel.

Kaj Marija govori o družini, o vaši družini?

Moja družina bi morala biti zgled drugim. Na splošno, Marija želi, da se v družinah obnovi molitev rožnega venca, največ, kar si želi, pa je skupnost: da vsi v družini najdemo čas drug za drugega. Če človek nekaj dela iskreno in želi izpolniti Marijino željo, potem bo tudi ona pomagala v družini z dejanji. Najpomembnejše Marijine besede pa so, da brez molitve ni prihodnosti. V našem življenju mora biti molitev na prvem mestu. Če začnemo moliti v svojih družinah, bo tudi pogovor, smeh, vse dobro se bo dogajalo in bo v skladu z Božjo voljo. Če pa človek ne moli, nima časa ne zase ne za družino in začne se razdor v družini. Če vsak dan pred službo zmolimo, če dan začnemo na kolenih, naj bo to dve ali pet minut, in rečemo: Bog, hvala ti za ta novi dan in mene v njem, dobro sem, tukaj sem, na razpolago sem ti – tako smo naredili vse, kar je potrebno. Ves dan in sebe smo izročili

Foto vir: <https://www.youtube.com>

Božji volji. Zvečer, ko se vsa družina zbere k molitvi, se zahvalimo Bogu, ker smo dobro, izročimo vse v Njegove roke in gremo k počitku, ker je jutri nov dan, ki ga bomo ponovno začeli z molitvijo in zahvaljevanjem.

Ali vas Marija še vedno obiskuje vsak dan in ali je še vedno enaka?

Marija me še vedno obiskuje vsak dan in je vedno enaka, le mi smo se spremenili. Včasih spremeni izraz na obrazu, po čemer mi z nekim posebnim občutkom zaznamo, da je bolj ali manj manj vesela, bolj ali manj žalostna. Preden pride, se trikrat pojavi svetloba. To je znamenje, da prihaja. Oblečena je v sivo obleko, ima bel pajčolan, krono iz zvezd, modre oči, črne lase, rdeča lička. Lebdi na sivem oblaku, nikoli ne stopi na zemljo. Ko so večji prazniki, velika noč, božič, veliki šmaren, njen rojstni dan, je oblečena v zlato

obleko. Edino za Božič pride z Jezuškom v naročju. Samo enkrat, nekaj let nazaj, je za veliki petek prišla z odraslim Jezusom, ki je bil ves v ranah. Njegovo telo je bilo kot raztrgano, imel je trnovo krono. Marija je rekla: »Prišla sem, da vam pokažem, da vidite, koliko je Jezus trpel za vse nas.«

Ko je naš rojstni dan, nam Marija vošči, ko je njen, mi voščimo njej. Damo ji roko in se poljubimo. Lahko bi rekli, da je normalna oseba, živa kot mi. Se pa njena lepota ne da primerjati z ničimer, ker na zemlji ni nič tako lepega. Nekoč smo jo vprašali, zakaj je tako lepa, pa je rekla: »Lepa sem zato, ker ljubim. Začnite ljubiti tudi vi, pa boste lepi. Prava lepota ne prihaja od zunaj, ampak prihaja iz globine naše duše. Vi se danes preveč ukvarjate z zunanjo lepoto, pozabili pa ste pomen

notranje lepote. Vabim vas in prosim, da malo bolj skrbite za notranjo lepoto, zunanja bo prišla potem sama po sebi.

Zdaj je čas velikih milosti.

Dokler je Marija med nami, so časi velikih, neprecenljivih milosti. Ona je dana vsem enako. Ni razlik, ker milost ni rezervirana samo zate ali zame, ampak je ponujena vsakomur in samo od nas je odvisno, kako se bomo odzvali in kako jo bomo sprejeli.

Kdo vodi pogovor, Marija ali Vicka?

Včasih ona, včasih jaz, odvisno od tega, kdo začne pogovor.

Ali obstaja še kaj, kar ni bilo povedano, pa je Marija rekla?

V glavnem je povedano vse razen tega, kaj bo sledilo potem. Ko pride čas za to, bo objavljeno. Marija pravi, da ima nekaj novih sporočil za nas, ampak nam jih ne more dati, ker še teh nismo sprejeli. Ne živijo se tako, kot jih ona želi. Govori se tudi to, da Marija daje vedno enaka sporočila, da se ponavlja, da od nas vedno želi isto. Kaj pa naj drugega Mama dela, če pa za tolike velja pregovor: Skozi eno uho noter, skozi drugo ven, v srcu pa ničesar ne ostane. Ona se na vso moč trudi, z najbolj preprosto navzočnostjo, mi pa je ne razumemo in hočemo vedno kaj novega. Nihče pa ne vpraša, kaj nam je že dala do sedaj. To pomeni, da nas ne zanima, kaj je že Marija rekla, ampak s temi

spraševanju opravičujemo sebe, ker so naša srca prazna. Ko bomo sprejeli in začeli živeti Marijina sporočila, bomo videli, da se noben stavek ne ponovi. Zdaj nam daje Marija sporočila (za ves svet op. ur.) vsakega 25. v mesecu. Prva leta je Marija dajala sporočila vsak četrtek. Zakaj jih ne daje več vsak četrtek? Ker je mislila, da bo ljudem to preveč. Nobeno od teh sporočil nima trideset besed. Kot da nam je s tem sporočila: glejte, sedaj vam dajem priložnost, pa bomo videli, koliko ste pripravljeni, kaj boste storili. Sporočilo je potrebno postaviti v srce, živeti Marijina sporočila, pa bomo razumeli pomembnost vsake besede.

Povzeto po: Glasnik mira 2017
Prevod in priredba: Petra in Mirjam

ŠKOFJE NA MLADIFESTU 2019

Posebnost letošnjega Mladifesta je bila prisotnost škofov in kardinalov. To je bilo v preteklosti, ko se je pod oltarjem zbrala več desetisočglava množica mladih in okrog 600 ali še več duhovnikov, sveto mašo pa je vodil eden izmed redovnikov frančiškanov, nekaj nepojmljivega. Ko je papež Frančišek poskrbel za ureditev pastoralne oskrbe v Medžugorju in imenoval **nadškofa Hoserja za apostolskega vizitatorja** s posebno nalogo za župnijo Medžugorje, so začeli prihajati škofje in organizirati romanja. Medžugorski župnik fra Marinko Šakota in nadškof Hoser sta na tiskovni konferenci predstavila dogajanje na jubilejnem 30. Mladifestu v Medžugorju. Hoser je prepričan, da **je medžugorsko**

dogajanje nov model nove evangelizacije.

V četrtek zvečer je vodil sveto mašo papežev vikar za mesto Rim, **kardinal Angelo de Donatis**, ki je v svoji pridigi poudaril **pomen poklicanosti**. Potrebna je odprtost Svetemu Duhu, da bi mogli pravilno slišati in sprejeti Jezusovo povabilo: Hodi za menoj! Kardinal je izročil mladim tri bisere iz školjke evangelija: očiščeni um, zagotovitev Božje resnice v Njegovi sodbi nad nami in željo postati novi ljudje znotraj Božjega ljudstva.

V petek je katehezo imel tajnik kongregacije za posvečeno življenje, **nadškof Jose Rodriguez Carballo**. Govoril je o odpustku za porcijunkulo. Mlade je povabil, naj

ne bodo žalostni kristjani, kot da so na pogrebu, ampak **nosilci upanja in veselja**, ker jim Bog z darom odpuščanja daje možnosti za nov začetek. Po predavanju je povedal, da je presenečen nad Mladifestom, ker se to dogajanje še vedno širi in nagovarja mlade. **Mladi iščejo polnost življenja, ki ga prinaša Jezus Kristus, do Njega pa moremo priti preko Marije.** Kdor misli, da so danes mladi izgubljeni, naj pride v Medžugorje; videl bo mlade, ki se spovedujejo ter odkrivajo smisel življenja. Duhovnike je povabil, da sedejo v spovednice in v Božjem imenu podeljujejo odvezo. Ko je citiral papeža Frančiška, so mladi najbolj ploskali.

Večerno mašno slavlje je vodil apostolski nuncij v BiH, **nadškof Pezzuto**. Mladim je rekel, naj vidijo Jezusa, ki hodi med njimi, jih pogleda, kot je pogledal Petra, Mateja in druge, ter pokliče: Hodi za menoj! V zgodovini je **Marija prva odgovorila na povabilo Božje Besede, da bi hodila za Jezusom.** Pripravila mu je pot na svet. Ko Bog v Jezusu pokliče Hodi za menoj!, se skloni nad človekom, se zaljubi vanj in ga napolni s svetlobo, z milostjo, življenjem. **Kdor sliši to Gospodovo povabilo, stopi na enako pot, kot jo je hodila Marija.** Marija je goreča in vesela, svobodna in močna vernica. Da bi mogli mi tako živeti, je treba moliti.

V soboto, 3. dan Mladifesta, je imel katehezo škof iz Tulona, **Dominique Rey**, ki izhaja iz skupnosti Emanuel. Spregovoril je **o darovih, karizmah in o tem, kako more v razbitem in needinem svetu vera prinesiti dar skupnosti ter povezanosti.** Zelo ga je nagovorila prisotnost toliko narodov sveta, občudoval je mlade, ki sprejemajo medžugorska sporočila z vidika upanja. Prav upanje je danes močno zasenčeno v družbi. Večerno sveto mašo je vodil nadškof **Henryk Hoser**, ki je predstavil Medžugorje kot kraj srečanja in spoznanja. Čeprav je hrvaška vaška župnija preprosta, so prišli tudi zaradi dogajanja v tem kraju. Medžugorje je nekaj, kar je treba spoznati, se z njim srečati. **To je kaj in čas, ki kaže na**

nekaj, kar je višje od vsakdanjega izkustva, od tega, kar delamo, živimo, razmišljamo Vsi, domačini in romarji, imamo izkušnjo tega, kar je skrivnost Medžugorja. Ta je nevidna, toda intenzivna in močno prisotna. To je svet duha in srečanja človeka z Bogom, ki se dogaja v globini vsakega človeka. Ubogo človeško srce zato skače od veselja, čeprav je obteženo od bolečin in varljivo, kot pravi prerok Jeremija. (Jer 17,9) **Srca mladih so občutljiva za dobro in zlo, še posebno ko gre za krivico.** Ne strinjajo se s takim načinom življenja, zato kričijo, da to ni prav, ni dopustno, je bolno in škodi. Nadškof Hoser je spomnil še na svobodo, ki jo želijo uživati v polni meri, vendar pogosto ne poznajo njene meje in to je svoboda drugih ljudi, družbena svoboda, svoboda staršev pri vzgoji svojih

otrok. Tako svobodo je treba spoštovati. **Kakor spoštujemo pravila v cestnem prometu, moramo spoštovati tudi najpomembnejše meje v duhu, pravičnosti in resnici.** Boj dobrega z zlom se odvija v človeškem srcu. Bog pozna naše srce do njegovih globin. Podpira nas in želi biti z nami ter se v nas naseliti z vso Sveto Trojico. K temu nas vodi Mati Božja in naša Mati: iz Čenstohove, Vilnusa, Lurda, Fatime, Kibeha, Medžugorja. Hoser je povabil, naj ji pustijo, da jih bo vodila.

V nedeljo dopoldne je škof iz Siska, **Vlado Košić**, vodil sveto mašo v cerkvi Svetega Jakoba. Poudaril je, da ima občutek bratskega odnosa s tolikimi predstavniki mladih (iz 80 držav). **To srečanje je za razliko od drugih srečanj mladih posebno, namreč zaradi tihe in skrivnostne**

prisotnosti Blažene Device Marije. Čeprav se toliko ne govori o njej in je pozornost usmerjena v Jezusa, je Marijina naloga, da nas vodi k Njemu. Marija tiho spremlja dogajanje in je srečna, da smo našli Jezusa. Zvečer je vodil **bogoslužje kardinal Vinko Puljić iz Sarajeva.** Kardinal je prepričan, da mladi nosijo v sebi željo, da bi bili srečni, da ne bi živeli v prazno. To je veliko bogastvo in vrednota. **Marija se obrača k svojemu Sinu, naj pomaga tem mladim.** Nihče od njih se ni sam zasnoval. Zato ima Bog z njimi svoj načrt, ki ga morajo odkrivati. Morajo se soočiti z izzivi sedanjega časa. Kardinal jim je predložil nekaj nalog, da bi zgradili svoj krščanski značaj in ne bi pri tem nikogar posnemali. **Spodbujal jih je, da ohranijo redno molitev,** ker je to čudovita skupnost z Bogom. S komer se družijo, taki so. To velja tudi za

kristjane: če se družijo z Bogom, potem so Njemu podobni, prežeti z Njegovo ljubeznijo. Pri izpolnjevanju dolžnosti si mladi gradijo pot svetosti. **Zato morajo sprejeti Božjo voljo** in jo uresničiti v različnih okoliščin, tudi ko niso sprejeti.

V ponedeljek je imel dopoldansko katehezo nadškof Hoser. Popoldne je spregovoril **nadškof Rino Fisichella,** predsednik papeškega sveta za novo evangelizacijo. Mladim je spregovoril o smislu življenja, ki je v tem, da dopustijo, da so ljubljene. Isti nadškof je **vodil tudi večerno bogoslužje.** V svojem nagovoru je razmišljal o Jezusovi pomnožitvi kruha v puščavi. Poudaril je, da **če želijo, da se nekaj zgodi, morajo Gospodu nekaj ponuditi,** kot tisti deček, ki je imel pet hlebov in dve ribi. Podariti morajo svoje uboštvo, meje, razočaranja. To bo Bog spremenil, ker On dela čudeže. Po pomnožitvi

malo kruha in nekaj ribic bodo imeli vsi dovolj hrane. Tudi če so duhovnikove besede šibke, se more po njih vino spremeniti v Jezusovo Kri. Prav tako nekaj kapljic vode zadostuje za zakrament krsta in notranjo osvoboditev za Božje otroštvo. Bog tako spreminja svet. Mlade je povabil, naj vzamejo Jezusov jarem na svoje rame, to je jarem njih samih, njihova oseba, ki postane po križu deležna Božje ljubezni. Ta je blaga, nežna in spreminja. Sicer pa je mojega profesorja s papeške univerze Gregoriane **presenetila atmosfera molitve, po kateri se Medžugorje razlikuje od drugih krajev molitve**, in se tu še širi, kot je poudaril. Prepričan je, da je to pozitiven vidik, ki kaže na posebno vlogo Medžugorja. Prav tako je pomembno oblikovanje romarjev z vsega sveta, ki se med seboj brusijo in bogatijo. **V novi evangelizaciji zavzema prvo mesto molitev, njen vrhunec je v evharistični skrivnosti, ki se razširja posebno v češčenjih.** Nova evangelizacija se začne na kolenih, je rekel papež Frančišek. Prav tako je pomembno pričevanje življenja Božjih pravil in pričevanje krščanske dobrotelosti.

Na veliki šmaren je v Medžugorju vodil slovesno sveto mašo **nadškof iz Avignona, Jean-Pierre Cattenoz**. Treba je iti pod križ, je rekel, kjer

bomo odkrili Jezusovo Mater in ljubljenega učenca. Jezusova Mati je tam dobila novo materinstvo, tam smo vsi postali njeni otroci. Cattenoz je poudaril, da želi medžugorsko dogajanje pokazati, da je mesto Matere ob njenih otrocih. Evangelij pravi, da jo je »od tiste ure učenec vzel k sebi«. **V Medžugorju vstopamo v Marijin dom, ona postaja Mati vseh. Verovati pomeni sprejeti Jezusa**, poslušati Njegovo Besedo in dopustiti, da se utelesi in zaživi v človeških srcih, se hraniti z Njegovim telesom in krvjo. Tedaj se bo zgodilo spremenjenje, ker bodo preobraženi v Kristusa z Materjo Marijo.

Primož Krečič

Foto: Dani

PRIČEVANJE

MEDŽUGORJE JE ČUDEŽ LJUBEZNI

To je bilo moje prvo romanje prav v Medžugorje, enkrat smo se ustavili spotoma. Mislim, da si moraš za Medžugorje vzeti čas in ga doživeti, samo hiter obisk ni dovolj. Dotaknila se me je množica tisočev, narodna pestrost ljudi, ki pa smo tvorili eno občestvo. Med molitvijo se je čutilo, da smo eno, pa hkrati drugačni (očenaš vsak v svojem jeziku) in to ni bila težava, ampak bogastvo, ki si ga lahko podelimo. Zelo ganljivo je bilo tudi videti zastave z vseh koncev sveta, kako plapolajo in se gibljejo v molitvi in slavijo Boga skupaj z nami. V sebi sem čutila velik ponos. Na mnogih mednarodnih srečanjih se izogibamo izpostavljanju svoje narodnosti, zastave pa so lahko celo znak izzivanja in nasprotij, tukaj pa

so gradile enost. Lahko smo drugačni in hkrati eno.

Najbolj se me je dotaknilo pričevanje frančiškana iz Avstralije. Ko je končal svojo pripoved, sem pomislila: človek je nor, nor od ljubezni do Boga. Njegovo pričevanje je bilo prežeto z življenjsko energijo, čustvi (smeh, solze) in iskrenostjo, predvsem pa z ljubeznijo do Boga. Ko je pripovedoval svojo zgodbo, je povedal en stavek o sebi, pa se ni mogel vzdržati, da ni dodal vsaj še tri stavke o Božji dobroti, ljubezni, milosti... Predvsem pa je ponavljal, da je treba vztrajati, moliti in da nas Bog nikoli ne razočara. Želim si, da bi mu bila bolj podobna, da bi bila nora od Ljubezni, od Boga, ki nas vodi in želi, da smo najboljše, kar

smo lahko. Z Njim smo najbolj srečni in samouresničeni.

Doživetje pa sta bila tudi vzpon na Podbrdo in nočni pohod na Križevac ter maša ob 5. uri zjutraj, ko sonce vzhaja (še posebej na praznik Jezusovega spremenjena na gori Tabor), pri obhajilu pa se vidi že celo sonce. Hvala vsem organizatorjem, vsem soromarjem in tudi vsem, ki so nas sprejeli s pristrčno dobrodošlico.

Sestra Josipa

Z veliko hvaležnostjo zrem na dneve festivala mladih 2019. Posebej mi ostaja v spominu lepota in bogastvo Božjega usmiljenja v zakramentih sprave. Koliko ljudi, mladih in odraslih, starejših je bilo deležnih tega daru. Koliko veselja in miru se je naselilo v srca teh ljudi. Hvaležen sem Bogu, da me je tudi zaradi tega poklical v duhovništvo, hvaležen sem Mateji in Klavdiji, da sta me povabili za duhovno vodstvo avtobusa na festival mladih. Po zaslugi Klavdije in vseh udeležencev je bilo na avtobusu res fantastično vzdušje.

Toliko veselja, molitve, miru, razigranosti petja, zbranosti ... Bogu hvala.

Posebej se mi je zapisal v spomin večer, ko nas je pater župnik povabil, da si priskrbimo sveče za večer prižiganja luči. Zelo lepo je bilo

videti in začutiti povezanost prav po krstu, ko smo bili postopoma od velikonočne sveče deležni svetlobe – Kristusa. K oltarju so prinesli velikonočno svečo in ob njej so si prižigali svečo najbližji. Ta plamen so potem dali naprej in tako je svetloba počasi prihajala k nam. Pater župnik je zelo poudarjal, da bi vsak sprejel to luč in jo tudi podal naprej. Da bi s tem prejemali dobro in ga podarjali naprej, sprejemali ljubezen in jo podajali naprej svojim bližnjim. Stal sem zelo zadaj. Neka mlajša gospa najbrž ni dobro sledila temu večeru, zato si je sama prižgala svečo in z njo prišla med nas. A od nje si nihče ni prižgal sveče. Mirno in

spoštljivo je pristopil k njej mlad prostovoljec in jo prosil naj ugasne svečo. To je tudi storila. Ob tem mi je prišlo na misel, da se tudi v našem življenju srečujemo z različnimi »lučmi«, a niso vse od Kristusa. So različni, ki se imajo za luč in tudi svetijo, a ta luč ne vodi k našemu vstajenju oz. k evharistiji.

Ker sem spovedoval, nisem mogel kaj dosti slediti katehezam in pričevanjem. A kljub temu me je nagovoril škof, če prav vem, je bil iz Francije, ki je govoril o karizmah in posebej poudarjal univerzalnost karizem, to vključenost v Cerkev, karizem, ki povezujejo in vodijo k edinosti.

Zahvaljujem se vsem, ki so poskrbeli za lepo organizacijo, še posebej pa hvala Mateji Vlasak in Klavdiji Jurišič za tako zvesto prevajanje v slovenski jezik. Tako so mogli biti vsi

slovensko govoreči udeleženci deležni vsebine katehez in pričevanj. Kljub množici mladih in tudi manj mladih nisem v Medžugorju srečal nikogar, ki bi s svojim obrazom ali besedo izražal jezo, naveličanost ali slabo voljo. Hvaležen sem za mir, ki sem ga vedno v obilni meri deležen na tem svetem kraju.

Duhovnik Bernard Geršak

Zame je Medžugorje kraj miru, kraj, kjer lahko z drugimi delim ljubezen do Boga. Najbolj me nagovori to, kakšno moč imata Najsvetejše in sveta spoved. Milost lahko čutiš v zraku in čudež je že dejstvo, da se žalostni, potrti obrazi spremenijo v nasmejane in polne radosti. Meni najljubši del je pozdrav miru pri sveti

September-oktober 2019

25

maši. To, da si toliko ljudi vzajemno zaželi mir, vsak v svojem jeziku in z veseljem, z nasmehom, je zame pristen prikaz vere v Boga: Raduj se, ker si ljubljen, in to ljubezen deli med ostale in živel boš v miru.

Še nikoli se nisem čutil tako ponosnega, da sem Slovenec, kot na Festivalu mladih. To, da vidiš slovensko zastavo plapolati med zastavami 80 rugih prisotnih držav, je zame zelo zgovorno. Bog nas je ustvaril takšne, kot smo, in prav je, da zaupamo v Božjo pot, da svoje identitete ne zavračamo, pač pa smo ponosni na to, da smo Slovenci in kristjani.

Medžugorje mi daje še večje upanje in zagon, da se bom trudil biti luč, kjerkoli bom na tem svetu in da bom vedno to luč, predvsem pa mir in veselje, ki sem ju dobil od Boga, tudi širil v svoji družini, okolici, v šoli, na delovnem mestu.

Hvaljena Jezus in Marija!

Domen Pinter, Ljubljana

Kakšna radost, ko začutiš, da je Jezus ob tebi, da Marija ves čas bedi nad tenoj. Ko iskreno s srcem moliš in ko izrekaš zahvale, prošnje, ki so IZ SRCA, se to zgodi tako hitro, da je lahko vsaka sekunda dar življenja.

Mir, veselje, radost. Ob pričevanjih, plesu, molitvi, adoraciji, v sv. maši, v odnosih med ljudmi, pri spovedi ... med hojo na Podbrdo. Biti v bližini 700 duhovnikov, 12 kardinalov ... posebno doživetje.

Tudi solze tečejo in jih darujem pod vznožje križa. Pri križevem potu začutim, kako se v meni oglašča glas: *Perdona me ...* In ko to predam Jezusu, začutim osvobojenje.

Doma ... Mož (še ne krščen) se mi zahvali za vse molitve in me prosi, naj še naprej molim. Ljudje vidijo moje veselje, radost ... V službi uslišane prošnje glede delovnega mesta. In kako hitro zaspijo otroci pri počitku v vrtcu (državnem), ko v mislih molim, medtem ko jih pred spanjem božam ... Sicer pa bi ves čas poslušali pesem *Otroci sonca* smo

otroci luči (avtor Sten Vilar) ... Kako lepo je brati Sv. pismo, brati berilo ali moliti rožni venec v cerkvi, kapeli ... Prejela sem ključke kapelice Marije Pomagaj, kakšna čast zame, da lahko skrbim za kapelico.

Elizabeta

Na Mladifestu sem letos bila že desetič. Kakšno leto se mu želim »izogniti«, narediti spremembo, a me s svojo lepoto vedno znova pokliče nazaj.

Ko sem prvič zagledala to veliko množico z vseh koncev sveta, kar so razodevale plapolajoče zastave, ko sem slišala nebeško lepo petje, ko so bili vsi na kolenih, se mi je zdelo, kot da pred njo zares stoji živ Jezus. Dejansko je zares živ ...

Medžugorja se ne da primerjati s pocitnicami na morju, ki jih imam sicer zelo rada. Tukaj gre za morje

ljubezni, pomiritve, tolažbe, upanja, smisla našega bivanja ter vere v lepo življenje, ki nam ga želi Bog podariti. Zahvaljujoč tako lepim in neverjetnim, a resničnim zgodbam ljudi sem začela tudi sama verjeti v male in velike čudeže. Ko sem vztrajala v molitvi, so se začeli dogajati tudi v mojem življenju.

Medjugorje je čudež, čudež ljubezni! Vem, da bi ga precej pogrešala, če ga poleti ne bi obiskala. Hvala, Marija, tisočkrat, ker si tudi mene poklicala.

Dina :)

Foto: Đani

RAZMIŠLJANJE

PRAZNA VREČA NE STOJI POKONCI

Prazna vreča ne stoji pokonci, je star slovenski pregovor, ki sem ga kot otrok slišala zelo velikokrat, največkrat pa, ko sem staršem rekla, da nisem lačna ... Biti lačen ni prijetno, to vemo vsi. Vendar pa: ali tudi vedno vemo, da smo lačni in predvsem česa smo lačni? Pogoj za to, da bomo prepoznali lakoto in izbrali pravo hrano, pa je, da sami sebe spoznamo in vzljubimo.

Samo poznati se, k čemur vabijo sodobne tehnike samoodrešitve, ki kar po korakih vodijo bralca k boljšemu počutju, še zdaleč ni dovolj. Pravzaprav za marsikoga te tehnike sploh niso primerne. Psihoanaliza temelji na spoznavanju človekove osebnosti na podlagi preteklosti in zavednega ter nezavednega spomina. Pa je spet vprašanje, koliko nam to lahko v resnici pomaga, saj vemo tudi, da nas preteklost včasih bolj potlači, kot pa da bi ob njej spoznali, kako naprej.

Spoznati samega sebe je najlažje, če človek izbere vsak dan miren kotiček in čas, da se v molitvi in z molitvijo, ki je najboljši pogovor, saj je pogovor

z Bogom, izpraša ter se postopno spoznava. Da odlaga svoje grehe in prestopke pri spovedi in se preko odrešenja in odpuščanja, ki ga je deležen, ko skozenj steče Božja ljubezen, tudi sam vzljubi. Takrat in šele takrat je človek sposoben ljubiti sebe.

Kogar pa ljubimo, hranimo z najboljšimi jedili. Pa jed ni samo hrana ali pijača, temveč mir in veselje v Svetem Duhu, piše Sveto pismo. Potlej nikoli več ne bomo prazna vreča, ki leži na tleh in jo vsak veter lahko premika sem ter tja. Postali bomo polna vreča, ki trdno in lepo stoji, tako polna vreča, da niti gub na njej ne bo opaziti.

Pred časom smo bili z družino v Medžugorju. Med mašo, ko sem opazovala naše otroke, so se me prav globoko dotaknile naslednje misli: Starši moramo paziti, s čim hranimo svoje otroke. Vendar pa ni toliko pomembno, ali jim zares vsak trenutek nudimo le zdravo hrano. Pomembneje je, da jih hranimo s spoštovanjem, z ljubeznijo in evharističnim kruhom.

Pred mašo so v Medžugorju vedno pete litanije. Moram priznati, da je zame to najlepši uvod v mašno daritev. Prepevanje litanij Matere Božje je za dušo tako, kot da bi vse čudovite Marijine lastnosti, v katerih jo ogledujemo, želele postati tudi del nas. Zato je takrat čas, da odvežemo pasove in jermene na svojih dušah, da izstopimo iz vseh strahov, s katerimi smo se zvezali, da nas nič in nihče v življenju ne bi več prizadel ali zapustil! Litanije pred mašo pripravijo našo dušo in jo napolnijo, da potem Božja beseda in evharistični Jezus prideta do globin našega srca in ga napolnita. Le tako polni bomo od maše odšli boljši in radostnejši.

Ljubezen do Boga nikoli ni enosmerna, vedno teče v vse smeri, tako tudi do nas samih in do bližnjega. Težko rečemo, da ljubimo Boga, če istočasno sebe zavračamo oz. se ne sprejemamo.

Naj se vrnem na začetek, k prazni vreči, ki ne stoji pokonci ... Hči je pred obhajilom prva vstala iz klopi in se obzirno postavila v vrsto. Takrat mi je nenavadno zaigralo srce. Pomislila sem: otroci so dobro hranjeni, ko prejmejo obhajilo; kaj potem pojedjo za večerjo, zelenjavno juho ali palačinke, pa ni več tako zelo pomembno. Da ne bo pomote: ne nagovarjam vas, da bi opustili zdrav način življenja. Res je treba skrbno varovati tako telo kot dušo, oba

potrebujeta sebi primerno hrano.

Zamislila pa sem se ob spoznanju, da nam Marija v Medžugorju ponuja najboljšo rešitev za odrešitev. Ponuja nam nežno materinsko dlan, ki vabi, naj se predamo molitvi in veri. Naučila pa sem se tudi mehkobe. Mehkobe v smislu, da ne želim več vsega kontrolirati sama, da je Božja dlan mehka in varna in da zares skrbi zame. Dokler se jaz trudim urejati in nadzorovati okoliščine in čustva, je vse urejeno po človeško, ko pa se izročim v Božje varstvo, šele občutim polnost, ki včasih izgleda kot kaos; vendar pa je ta kaos urejen in v njem ima vse svoj smisel. Mehkoba, blagost in nežnost so sopotniki na poti življenja, ki so nam kot priče Božje ljubezni podarjeni.

Naše srce si želi prave vsebine, dobre hrane in pristnega odnosa do Boga, sebe in stvarstva. Marijina šola ljubezni v Medžugorju je polna semen, ki bodo padla na plodno zemljo našega srca, če jim bomo le dali priložnost. In teh priložnosti želim vam in sebi obilo. Danes, ko je vsega (vidnega, otipljivega) na pretek, ko smo vsega (pre)polni, se čedalje pogosteje oglašajo občutek praznine. Sredi tega neprijetnega občutka pa je še toliko bolj vesela novica, da ima po Božji dobroti Marija za nas obilje sadov, ki bodo hranili nas in naše bližnje.

Andreja Marinšek

GOSPOD, OSVOBODI ME!

Gospod Jezus, Ti želiš ozdraviti moje bolečine,
še posebno tiste, ki so povezane s krivdo
in samoobtoževanjem. Rad bi mi povedal,
da zate niso pomembni grehi, ampak človek.
Želiš se srečati z mano, da bi se pogovorila
in da bi mi pomagal do upanja ter izhoda,
ker sem se zaplezal.

Ne zanima Te preteklost, s katero se obremenjujem,
ker sem marsikaj naredil narobe, grešil, opustil.
Toda Ti ..., tudi če bi bilo do sedaj vse narobe,
me potrpežljivo čakaš, da bom vstal in se vrnil.

Jezus, zate je pomemben sedanji trenutek,
to je tisti, v katerem se želiš srečati z mano.
Vabiš me, da Ti odprem srce in izlijem bolečino,
da Ti predstavim tiste, ki se jih izogibam in jih nočem
sprejeti.

Gospod, daj mi milost, da jim bom odpustil,
se jim svobodno približal in jih nagovoril kakor druge.
Prav tako Te prosim za dar odpuščanja vsem,
ki sem jih žalil, podcenjeval, jim storil krivico.
Vse ostalo prepuščam Tebi! Ti zravnaj poti,
odpri poglede in zbližaj srca.

Jezus, praviš mi, naj verujem, ker bo vera vse rešila.
Zato Te prosim, da iz mojega srca odpraviš pomisleke,
da se rešim brezčutnosti, dvomov, strahov, nezaupanja.
Pomagaj mi, da prekinem zmote in napačne poglede,
vse, kar je greh in se tega niti ne zavedam.
Vabiš me, da Ti izročim slast odvisnosti,
prav tako vse stare grešne navezanosti,
ki me vklepajo, jemljejo mojo svobodo in ugašajo luč.

Priznam, Gospod, da me je strah osvoboditve
in novega, odprtega odnosa s Tabo ter z ljudmi.
Tako sem živel in ničesar se nisem bal,
nič nisem naredil, da bi mogel priti Ti
in me zopet postaviti v življenje.
Gospod, pomagaj mi, da ne bom več živel v svoji nemoči
in da se bom ob Tvoji milosti odločil za trden korak
izhoda.
Tvoja Mati Marija, ki sije v nebeški slavi,
naj me spremlja sredi vsakdana, da bom živel svetlo
in hodil po poti osvoboditve, ki sem jo tako zanemaril.

Primož Krečič

September-oktober 2019

31

POROMALI SMO

ROMANJE DRUŽIN V MEDŽUGORJE 2

Hrvat Robert Rukavina že 10 let organizira romanje za družine v Medžugorje, ki se ga udeležujemo tudi Slovenci. Tokrat spet objavljamo nekaj zapisov udeležencev.

Vsakoletno tradicionalno romanje družin v Medžugorje dobiva vse bolj mednarodni značaj. Četrto leto zapored smo se ga udeležili tudi Slovenci, letos s tremi avtobusi. Cilj tovrstnega srečanja je privabiti na romanje v Medžugorje čim več družin, ki imajo ob tej priložnosti nizko ceno romanja. Letošnje srečanje je potekalo od 28. junija do 30. junija.

Medtem ko so se prvi dan, ko je bil tudi praznik Jezusovega Presvetega Srca, romarji udeležili skupnega programa in nočnega pohoda na

Križevac, je na soboto, ko je bil hkrati praznik Srca Marijinega in praznik svetih Petra in Pavla, potekal poseben program v dvorani sv. Janeza Pavla II. Tam so pričevali posamezniki iz skupnosti Cenacolo, pričevala pa sta tudi Mirko Hrkač, ki je spregovoril o izkušnji slepote, ter voznik tovornjaka iz Čakovca Zlatko Krznarić, ki je svoja pričevanja zbral tudi v knjigi.

V popoldanskem času sta romarje nagovorila vizitator Svetega sedeža za Medžugorje, nadškof Henryk Hoser, ter medžugorski župnik p. Marinko Šakota. Nadškof Hoser je opozoril na mnoge sodobne pasti, ki prežijo na družine, ter na močno vlogo staršev, medtem ko je p. Marinko opozoril, kako pomembno je biti s srcem z Jezusom.

Medžugorski župnik je na nedeljsko jutro tudi vodil sveto mašo v dvorani sv. Janeza Pavla II. Ob koncu maše so navzoči zakonski pari obnovili zakonske zaobljube. Sledila je še molitev rožnega venca na Hribu prikazanj ter povratek domov v upanju, da se na romanje prihodnje leto odzove tudi katera od organizacij, ki bi lahko povabile še več družin (denimo Anin sklad, Družina in življenje).

Gašper Blažič Ero

Za Festival družin smo lani izvedeli od prijateljice in od takrat nas je nagovarjala misel, da bi se ga tudi mi udeležili. Skoraj vsako leto z avtom romamo v Medžugorje v zahvalo Jezusu in Mariji za našo družino in za vse milosti, ki nam jih Gospod podarja. Tudi ženo sem tam spoznal. Letos smo ponovno nameravali romati poleti, v lastni režiji, s kombijem, saj bi si tako zaradi majhnih otrok in dojenčka lažje prilagajali ritem dogajanja. Pa smo letos prav posebej čutili Marijino vabilo na festival družin. Ker so nam organizatorji omogočili res ugodno romanje z avtobusom, smo rekli: »Pa poskusimo!« In res smo poskusili in ni nam žal.

Že zgodaj zjutraj so nas na avtobusu preplavili dobri občutki in pot je res

potekala po Božji milosti. Otroci so se hitro vživeli v družbo na avtobusu. Bogu hvala je bilo na avtobusu veliko otrok – tudi večjih, ki so pomagali popaziti na manjše. Ob dobri duhovni pripravi in mnogih šalah smo bili hitro v Marijinem naročju.

Zelo sva bila navdušena ob mnogih pričevanjih in nagovorih o vzgoji in družini, ki so bili v soboto preko celega dne. Zelo nagovorljiv je bil kardinal Hoser, ko je omenil, kako smo Evropejci zaprti za Božjo ljubezen, veselje do življenja in do bližnjega. Navedel je primerjavo z Afričani, ki zaupajo v Gospoda, Mu izročajo svoje otroke, družine in vsakovrstne skrbi. Ti ljudje so srečni navkljub težkim življenjskim razmeram. Mi pa smo vedno preračunljivi in ne zaupamo v Boga, Mu ne izročamo svojih otrok, strah nas je, kako bo, če ne bomo imeli dovolj za preživetje, strah nas je, kaj bodo rekli drugi, strah nas je, da bo kak otrok neozdravljivo bolan in še in

še. Sami strahovi, ki pa niso sad duha Ljubezni. Nasprotno, to je vpliv hudega duha, ki nas zavaja, da ne bi živeli po božjem načrtu.

Govora je bilo tudi o moči zahvaljevanja, o tem, kako pomembno je, da se znamo zahvaliti za vse kar prejemo v življenju, za ljudi okoli nas, za Božjo navzočnost... In bilo je ponovno poudarjeno, kar Marija že vsa leta naroča: molitev s srcem. Ni važna količina, ampak to: kje so med molitvijo moje srce, moje misli, moj duh.

Naš najmlajši član Štefan je bil na romanju star 5 mesecev. Že v petek popoldan po prihodu je dobil vročino, ki sva jo uspešno znižala. V soboto čez dan je vse kazalo, da je bilo slabo počutje le prehodno, vendar je zvečer ob 23. uri, ko se je zbudil v vozičku,

imel zelo visoko temperaturo, kar 41,3 °C. Zaskrbelo naju je! Kaj storiti, kako priti do ambulate, do zdravnika? Bili smo brez prevoza, brez dodatnega zavarovanja, naslednji dan pa smo se že vračali domov. Kaj bomo storili, če bi Štefan moral ostati v bolnišnici?? ... Sami strahovi oziroma napadi hudega duha. Bogu hvala – po svojih močeh in izkušnjah so nama z nasveti pomagali tudi še bedeči romarji. Po Božji previdnosti je bila z nami na romanju tudi zdravnica, ki sva jo ponoči vprašala za nasvet. Hvaležna sva za njene tolažilne in strokovne besede. Ampak jaz še vedno nisem bil miren, začel sem se jeziti sam nase in na ženo, da sva neodgovorna, da greva na tako pot z dojenčkom. Ponovno se me je lotil duh strahu, ki ni Božji. Začel sem razmišljati, da je to lahko za Štefana konec poti, saj je telesna temperatura 42 °C lahko že usodna. Boril sem se s to črno mislijo. Takrat pa me je objela misel: »Moli za Štefana.« To je bil kot Marijin klic k molitvi. In res sem mu položil roko na glavo in začel moliti. Pri tem sem se povsem umiril. Solze so mi prihajale v oči, ko sem Bogu rekel: če je tvoja volja, pa naj ostane tukaj v Medžugorju pri Mariji. Nekaj časa sem ostal v molitvi in potem – kot bi bil prenovljen in osvobojen vseh črnih misli. Ko sem sprejel, da Štefanovo zdravje ni v moji moči, ampak v Gospodovi, se mi je ta teža

odvalila od srca. Zaspal sem povsem umirjen, niti enkrat se nisem zbudil, zjutraj sem položil roko na Štefana in ni bil več vroč. Bogu in Mariji hvala. Kljub preizkušnji upamo, da se bomo Festivala družin spet udeležili, ker je res bogata duhovna obnova za vso družino. Otroci bodo naslednjič gotovo navijali za avtobus. :)

Andrej Žemva

Povabljeni na mednarodno srečanje družin smo se 28. junija z avtobusom podali v Medžugorje. Na avtobusu smo doživeli prvo čudovito doživetje, družine z dvema, tremi pa tudi petimi otroki v starosti do 11 let. Malo me je zaskrbelo: »Toliko otrok na avtobusu, pot do Medžugorja pa traja vsaj 9/10 ur! Kako jih bodo starši obvladali?« Pa ni bilo popolnoma nobene težave. Kapo dol pred starši. Starejši otroci so vodili in nosili mlajše, mlajši pa so dvigovali roke in z nasmehom pozdravljali romarje. Imejmo za zgled krščanske starše in otroke. Enako se je dogajalo tudi v Medžugorju, kraju miru, iskrenost, enosti ter Marijine in Božje bližine. Kdor išče presežno resnico in je odprt za Božjo milost, jo bo v Medžugorju našel.

Želel bi, da vzgojitelji, šolski svetovalci, družinski terapevti, zakonski svetovalci ... pridejo na

srečanje krščanskih družin v Medžugorje. Ni ga, ki se mu srce ne bi raznežilo ob tolikšem številu nasmejanih staršev, iskrenih, radoživih in vodljivih otrok, ki je polno iskric v njihovih očeh ter topline in miru Božje bližine.

Vsem udeležencem iskrena hvala prav za vse. Prav vsem privoščim, da doživite tako srečanje krščanskih družin: staršem, fantom in dekletom, ki se še iščejo, mladim parom, ki načrtujejo družine. Z novimi spoznanji o veličini, smislu, vrednosti in lepoti krščanske družine smo se vrnili domov veseli in duhovno okrepljeni. Zahvaljujemo se vodiču, organizatorju, šoferju in duhovnemu spremljevalcu za delo, trud in prijaznost. Tudi vsem romarjem hvala za vse in prav lep pozdrav.

Ciril

Z MARIJO BEREMO SVETO PISMO

ODVRZI STRAH, NIMAŠ SE ČESA BATI!

Medžugorski vidci trdijo, da je med enim od prikazovanj Marija jokajoč rekla: »Pozabili ste Sveto pismo!« Prebirajmo skupaj Staro in Novo zavezo, da bi spoznali Očeta, Sina in Svetega Duha.

Strah nas je trikotnika, ker je simbol prostozidarjev. Strah nas je zelene barve, ker je simbol islamskega fundametalizma. Strah nas je mavričnih barv, ker so simbol homoseksualnih društev. Strah nas je rdeče zvezde, kot da se bo zaradi nje vrnil komunizem. Strah nas je, strah nas je, strah nas je... Ali bomo iz svojega življenja izključili geometrijske like, mavrico, zvezde in toliko drugih lepih stvari samo zato, ker jih nekdo drug uporablja na način, ki ni v skladu z našimi prepričanji?

Trikotnik je od vedno bil simbol božanske Trojice, zelena barva je liturgična barva, mavrico je Bog pred Noetovimi očmi postavil v oblake, da bo znamenje zaveze med Njim in zemljo (1 Mz 9,13), v Knjigi razodetja pa ima žena, obdana s soncem, na glavi venec od dvanajstih zvezd (Raz 12,1) ...

Kje je duhovna moč prvih kristjanov, prvih krščanskih oznanjevalcev, vseh tistih misijonarjev, ki so veselo oznanilo ponesli v svet, ki so bili sposobni prevesti v krščanski jezik številne poganske simbole, navade in tradicije? Niso bežali, niti se niso bali tistih, ki so bili drugačni, ampak so šli mednje in jim oznanjali evangelij. Oni so zares verovali besedam sv. Pavla: »Mi nismo prejeli duha sveta, temveč Duha, ki je iz Boga ... To tudi

govorimo ...» (1 Kor 2,12). Napolnjuje nas občutek tesnobe, bojazen zaradi nejasnih stvari, strah, ki nam ne dovoli dihati in nas hromi. »Je pa za nas tesno v vaši notranjosti,« pravi sv. Pavel (2 Kor 6,12).

»Strah namreč ni nič drugega, kakor da človek izgubi oporo, ki bi mu jo dala misel« (Modr 17,11–12). »Kdo si ti, da se bojiš umrljivega človeka, sina človekovega, ki je kakor trava? Pozabil si Gospoda, ki te je naredil ...« (Iz 51,12–13). Paradoksalno je, da iracionalni strahovi hranijo sami sebe in da prikazni postajajo resničnost, zato Job pravi: »Strah, ki sem se ga bal, je prišel nadme, kar mi je zbujalo grozo, me je zadelo« (Job 3,25).

Zato je Jezus s svojo »smrtjo onemogočil tistega, ki je imel smrtonosno oblast, to je hudiča, in odrešil tiste, ki jih je strah pred smrtjo vse življenje vklepal v sužnost« (Heb 2,14). V stari zavezi se pogosto govori, da se je hebrejski narod vedno (razen v času kralja Salomona, 1 Kr 5) koga bal in da je z vojnami, bitkami in nasiljem poskušal dosegati svoje cilje. Za vsakim strahom se skriva hrepenenje. Zli duh hoče, da reagiramo na strah in se zapremo. Božji Duh pa želi, da reagiramo na hrepenenje in se odpremo. V novi zavezi Jezus govori o ljubezni, ki premaguje vse ovire. V prvem Janezovem pismu pa piše: »V

ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah. Strah je namreč povezan s kaznijo, in kdor se boji, ni dosegel popolnosti v ljubezni« (1 Jn 4,18). Evangelij se ni oznanjal z ognjem in mečem, ampak s srcem, razen v tistih situacijah, ko so kralji tega sveta iz lastnih interesov manipulirali z vero in verskimi občutki.

Marija govori o vojnah med našo nevero in strahom pred prihodnostjo. Sporočilo pravi: »Otročiči, kdor moli, se ne boji prihodnosti, kdor se posti, se ne boji zla. Ponavljam vam še enkrat: samo z molitvijo in s postom se lahko zaustavijo celo vojne, vojne vaše nevere in strahu pred prihodnostjo ... Pričujte s svojim življenjem Božjo radost. Ne bodite tesnobni niti zaskrbljeni. Bog vam bo pomagal in pokazal pot. Želim, da z mojo ljubeznijo ljubite vse, dobre in slabe. Samo tako bo ljubezen zavladala v svetu.« (25. januarja 2001 in 25. maja 1988).

»Utrjena boš v pravičnosti: daleč boš od zatiranja, ne boš se ga več bala ...« (Iz 54,14–15). ... Gospod sam je rekel: »Nikakor te ne bom pustil samega, nikakor te ne bom zapustil.« Zato smo lahko pogumni in rečemo: »Gospod je moj pomočnik, ne bom se bal; kaj mi more storiti človek?« (Heb 13,5).

Lidija Paris, Glasnik mira 7/2011
Prevod: Petra Černivec

PRIMERNA OBLEKA V ROMARSKEM KRAJU

Medžugorje je kraj Marijinih prikazanj. Njegova posebnost je v tem, da se ne moli samo v cerkvi sv. Jakoba in okrog nje, ampak sta enako pomembna molitvena kraja tudi Podbrdo in Križevac. Ker je Medžugorje majhen kraj in je cerkev tik ob glavni cesti, bi lahko rekli, da smo na molitvenem »področju« tudi, kadar hodimo po pločnikih naselja; isto velja za prašni makadam med polji in hribi, ker po njem hodimo zato, da bi prišli na cilj, spet na neki prostor za molitev. Da so to sveti kraji, je poudarjal tudi pokojni pater Slavko Barbarić, ki je to kazal tudi v svojem odnosu do vseh teh krajev. Prav zato je vsako jutro, ko se je vračal od molitve na katerem od hribov, pobiral smeti, ki so za nemarnimi romarji ostale prejšnji dan. Želel je, da bi bili ti kraji čisti in urejeni zato, ker jih posvečuje Marija s svojo prisotnostjo. Toda kot jih lahko umažemo s smetmi, tako jih

lahko tudi umažemo, razvrednotimo, oskrunimo s svojim neprimernim, predvsem pomanjkljivim oblačenjem, z grdim in glasnim govorjenjem na krajih molitve in tišine.

Zato je na mestu opozorilo, da je zelo pomembno, kako smo na takih mestih oblečeni. OBLEKA JE ZUNANJI IZRAZ SPOŠTOVANJA, ko obiskujemo te kraje. V političnih/poslovnih krogih, kjer so mnoge stvari predpisane in določene s protokolom, se moški ne smejo pojaviti brez hlač, suknjiča, srajce in kravate, za ženske obleke pa sta prepisana dolžina in kroj ne glede na to, kako je zunaj vroče.

Toliko več spoštovanja bi morali imeti do KRAJEV MOLITVE IN BOŽJEGA DOMA, ki zavzema posebno mesto med ostalimi domovi. Tudi srečanje z Bogom zavzema posebno mesto med ostalimi srečanji. Gospodov dan zavzema posebno mesto med ostalimi dnevi v tednu.

Zato, ali sta tvoja in moja obleka za sveto mašo ali romanje (to je sveto srečanje in dogodek) nekaj posebnega? Za posebna srečanja v vsakdanjem življenju se lepše napravimo – to pa je srečanje z Bogom!

Zato prosimo vse starše, župljane, vodnike romanj in same romarje, da so pozorni na način oblačenja in da opomnijo tudi druge, posebej če so oblečeni, kot da gredo na plažo, in se taki sprehajajo po ulicah Medžugorja. Naj povedo, da to ni turistični kraj ob morju, ampak kraj molitve in posvečenja, posebnega srečanja med Nebom in zemljo, za to srečanje pa

moraš biti primerno pripravljen, tako navzven kot v svoji notranjosti.

V. Begić, Glasnik Mira 7/19

Prevod: Petra Černivec

*Če hočete, sprejmite
rožni venec!
Za sam rožni venec
lahko naredi čudeže
v svetu in vašem
življenju.*

Kraljica mira, 25. januarja 1991

MARIJINO PREROŠKO SPOROČILO

Spodbude s. Emmanuele ob Marijinem sporočilu 25. julija 2019

S Sveta Devica je res neverjetna. Sporočilo, ki nam ga je dala 25. julija (na praznik sv. Jakoba), je preroško sporočilo, ki nas mora prebuditi. Napoveduje nam prihodnost na kristalno jasen način. Zato ga želim še enkrat posredovati in podati nekaj komentarjev, da bi lažje razumeli vsebino in da bi Marijine besede tudi upoštevali.

»Dragi otroci! Moj klic je za vas molitev. Naj bo molitev za vas radost in venec, ki vas veže z Bogom. Otročiči, prišle bodo preizkušnje in vi ne boste močni in greh bo vladal, toda če ste moji, boste zmagali, ker bo vaše zatočišče srce mojega Sina Jezusa. Zato, otročiči, vrnite se k molitvi, dokler vam molitev ne postane življenje podnevi in ponoči ...«

Tokrat je Marija povedala stvari, ki jih ni še nikoli prej rekla in ki se nanašajo na bližnjo prihodnost. Za začetek bi rada spomnila na to, kar je Marija rekla v svojem prikazanju v Fatimi: »Na koncu bo zmagalo moje Brezmadežno Srce!« Na koncu česa, ni povedala natančno. Če malo pomislimo: kaj pa je pred zmago? Kaj se dogaja, preden neka armada zmaga nad drugo armado? Pred zmago je vojna, ne zmaguje se v miru. To pomeni, da smo tudi mi v polnosti v njej. Mi smo v polnosti v vojni, dragi prijatelji, to moramo spoznati; danes pa nam Marija natančneje pojasni, kar je rekla že prejšnji mesec: *»Dragi otroci, pripravljam vas na nove čase.«* Ona nas pripravlja na nove čase, ki bodo prišli po zmagi, ko se bo vsa narava

prenovila tako, »da bi po vas deloval Sveti Duh in prenovil obličje zemlje« – drevesa, naravo, zemljo, nebo, zrak, vodo ... Kajti satan bo uničen, njegova moč bo uničena in bo prenehala. To bo popolnoma nov čas. Želim se vrniti k julijskemu sporočilu, ker je v njem kar nekaj podrobnosti. Kliče nas k molitvi – to ni novost! To Marija ponavlja že 38 let: več molite, molite s srcem, molite pogosteje, molite v družini, častite mojega Sina v sveti evharistiji. Na žalost ni dovolj molitve in tokrat nam ponovno sporoča: *»Otročiči, prišle bodo preizkušnje in vi ne boste močni ...«* Kako postanemo res močni, močni kot Kristus? On je edini močan, človek sam pa ne more postati močan. Edino »sredstvo«, da postanemo mi močni, je molitev.

Otročiči, prišle bodo preizkušnje in vi ne boste močni in greh bo vladal ... Pred nekaj leti je rekla: »Sovraštvo vlada svet«, sedaj pa pravi, da bo greh vladal. Kaj to pomeni? To pomeni, da bo v obdobju, ki bo pred zmago njenega Brezmadežnega Srca, zelo težko biti v stanju milosti, živeti po Božjih zapovedih in biti zedinjen z Bogom. To, kar daje molitev, bogastvo, ki se daje človeškemu srcu prek molitve, je zedinjenje z Bogom. Devica nam ponavlja: »Dragi otroci, ne pozabite, da so cilj vašega življenja nebesa!«, to pomeni: neskončna, večna ljubezenska zveza z Njim, ki je ljubezen sama. To so sanje

vsake človeške duše, mi pa smo zapeljani z materializmom. Naše duše so uspavane, ker mi raje delamo stvari, pridobivamo imetje, delamo za dobro počutje – materialno, zemeljsko. V tem pa ni nič kakovostnega za dušo, ni kakovostnega zedinjenja naših duš z Bogom ... Posledice? Preizkušnje, ki prihajajo pred zmago Njenega Srca. Svet in posebej tudi Cerkev sta sedaj v agoniji. Cerkev kot Kristusova nevesta doživlja, kar je doživljal Kristus v agoniji: bil je mučen, preganjan, poniževan, bičan, pretepen ... Vendar ko se je pričela njegova agonija, je bilo tri dni pred vstajenjem. Vemo, kako so se v trenutkih križevega pota vsi odvrčali od Njega in bili proti Njemu. Peter

Ga je zanikal, ostali učenci so pobegnili in Ga pustili samega. Na srečo je Janez ostal pod križem, bil je tisti, ki je vztrajal z Marijo. Ko je Jezus preživel svojo agonijo, je bilo tri dni pred vstajenjem!

In če Cerkev sledi temu, kar je živel Jezus, in je sedaj v agoniji, pomeni, da je čas še zelo kratek.

Govorili smo o prvih sporočilih v Medžugorju: ko se bo uresničilo deset skrivnosti, bo konec satanove moči. Gremo proti temu. Marta Robin, ki jo mnogi poznate, je v svojem času (1902–1981) rekla: »Gremo proti agoniji!« In danes smo v polnosti noter.

Vendar se že vidijo znamenja nastajajoče Božje svetlobe. Marija nam pravi, da bodo tisti, ki bodo molili, ki jim bo molitev postala veselje, zmagali. To so tisti iz medžugorske župnije, za katere je Devica rekla: »Vi ste kot moj vrt, moj

cvetoči, veličastni vrt, **ne morem, da ne bila prisotna tam**, kjer vonjam dišeče vrtnice ...« To pomeni: kjer vidim osebe, ki so vsak dan z menoj v molitvi rožnega venca ..., vsaka Zdrava Marija je vrtnica, dana sveti Devici.

Ona nam v tem sporočilu, ki je preroško resno, ki napoveduje trpljenje in še večje preizkušnje, kot jih že doživljamo, daje upanje. Upanje daje z besedico toda: **»toda če ste moji ...«** To pomeni: če boste živeli moja sporočila, če boste poslušali glas matere, ki vam govori že toliko let, če ste se odločili, da boste z menoj v tem boju, ko je satan močnejši kot kdajkoli in želi uničiti vse, boste zmagali! Kajti vaše pribežališče bo Srce mojega Sina.

Torej premišljajmo Jezusovo Srce, ki je bilo prebodeno s sulico in ki bo za nas kot skalno zatočišče, ko bodo črni valovi šli mimo, bo kot materinski

plašč Device. Da jasno povemo: vsi, ki želijo zmagati v tem času velikih valov preizkušenj, ki bodo med svojim prehodom očistili svojo preteklost, vsi, ki bodo pripadali Mariji, ki bodo živeli Marijina sporočila, tisti, ki se bodo res bojevali z njo, bodo obvarovani in bodo lahko zmagali.

Marija zaključuje: **»Zato, otročiči, vrnite se k molitvi, dokler vam molitev ne postane življenje podnevi in ponoči.«** To pomeni, da se ne sme prekiniti zedinjanja z Bogom, preden zaspimo. Zaspimo v molitvi, zaspimo v Kristusovi ljubezni, podnevi in ponoči naj molitev prežema naše srce. To je tisto, kar bo pospešilo zmago Marijinega Brezmadežnega Srca in zmago Kristusa v Cerkvi. V tej moči bomo dosegli dan, ko bo satanova moč sesuta in uničena in ne bo imel več nobene moči nad nami.

Ta komentar želim končati z mislijo, ki nam bo v veliko pomoč. V sporočilu 25. junija, ob 38. obletnici prikazanj, nam je Devica zelo lepo rekla: »Pripravljam vas za nove čase.« Ko mama pripravlja svoje otroke za nove čase, ne pripravlja vnukov, ki bodo šele prišli, pripravlja nas, ki smo že pred njo, da bi v letih, ki prihajajo, bili močni. Če nam Marija reče: »Pripravljam vas za nove čase«, to pomeni, da so ti novi časi že na vratih in da bo poslej vse drugače, tako drugače, kot si sedaj sploh še ne moremo predstavljati. Tedaj bo

vladala ljubezen in zmagovalo bo usmiljenje. Mi smo izvoljeni in izbrani za te čase. Veselite se, kajti mi smo na poti nastajanja izjemne zgodovine. Bodite pogumni in predvsem več molite, molite s srcem in zaupajte Bogu, ki pripravlja te nove čase. Veselite se tega, kar Stvarnik pripravlja za nas, čeprav je v tem trenutku težko in bo v prihodnje morda še težje, vendar to ne bo trajalo dolgo. Kajti zmaga bo kmalu prišla. Amen. Aleluja.

Prevod in priredba:

dr. Marta Ciraj

Vir:

<http://www.enfantsdemedjugorje.fr/commentaire-video-du-message-du-25-juillet-2019/>

Foto vir: <https://www.editriceshalom.it>

10. OKTOBER, SVETOVNI DAN KAŠE MARIJINIH OBROKOV

Dragi prijatelji!

Najprej se vam iz zahvaljujemo za veliko darežljivost, v avgustu in septembru ste darovali 7.900 evrov. Tako smo pomagali 509 otrokom do toplega obroka vsak dan v šolskem letu.

Število otrok, ki jih prehranjujejo Marijini obroki, stalno narašča. Zdaj se je povzpelo že na več kot 1,5 milijona otrok v 18 najrevnejših državah po vsem svetu. V teh državah prejemajo otroci z vitamini obogatene obroke iz koruze. Če so na razpolago tudi druge sestavine, pa se jih lahko po mili volji doda ali uporabi namesto koruze.

Ta hrana rešuje življenje, zato so Marijini obroki **10. oktober razglasili za Svetovni dan kaše**, da bi proslavili veliko razliko, ki jo vsakodnevni obrok te hrane prinaša v življenje kronično lačnih otrok.

Kako ustvarjalno in raznoliko se lahko postreže kaša naših varovancev,

si lahko ogledate na spletni strani Marijinih obrokov (Mary's meals):

<https://www.marysmeals.org/worldporridgeday/perfect-porridge-recipes>

Primer recepta za kašo:

Sestavine:

50 g ovsene kaše/ovsenih kosmičev

225 ml ovsenega mleka

1 čajna žlička soli

2 čajni žlički medu

Priprava: Ovseno kašo/ovsene kosmiče in ovseno mleko damo v posodo in kuhamo kakih 6 minut, dokler se oves ne zmehča. Dodamo sol, premešamo in postrežemo, pokapljamo z medom. Če dodamo sezonsko sadje, npr. borovnice ali jagode, dobimo sadno poslastico.

Pripravila: Marta Ciraj

Možnost prispevanja darov:

DPM-MIR SLOVENIJA,
Černetova 20, 1000 Ljubljana,
IBAN SI56 61000-0020668137

SKLIC: 00 1983-2002

NAMEN: Marijini obroki

KODA NAMENA: CHAR

DUHOVNE VAJE V MEDŽUGORJU

Spoštovani bralci!

Vsi vemo, da se v Medžugorju vse leto vrstijo številne duhovne vaje, ki se jih udeležujemo tudi Slovenci. Prav tako vsi vemo, da nam je zelo prijetno in da smo skoraj nekako počaščeni, če se »spomnijo« tudi na nas in poskrbijo za prevod hrvaških (in drugojezičnih) nagovorov v naš jezik. Tukaj pa se nekoliko zatakne. Organizatorji namreč nimajo na voljo praktično nikogar, ki bi opravljal to delo. Zato so na nas naslovili prošnjo, ki jo posredujemo vam. Namreč: če se kdo udeleži duhovnih vaj v Medžugorju in se čuti, da bi vse, kar se tam pove v hrvaškem jeziku, lahko **ustrezno prevajal v slovenščino**, naj se oglasi, naj se javi. Mogoče bo za začetek najbolje, da pokliče **Petro Černivec** (tel.: 030/308-686 ali na mail: revija.mir@gmail.com), ki ima v zvezi s tem največ informacij in vas lahko usmeri tudi naprej. To delo je tudi primerno finančno ovrednoteno.

Še **letos** bodo naslednje duhovne vaje:

- 6. – 9. november, 21. duhovna obnova za zakonske pare,
- 11. – 14. november, 1. duhovna obnova za glasbenike.

Navajamo pa še duhovne vaje, ki so že napovedane za **naslednje leto**:

- 2.–6. marec, 27. mednarodne duhovne vaje za organizatorje romanj, molitvenih in karitativnih skupin ...
- 20.–23. maj, 8. mednarodna duhovna obnova Za življenje, namenjena medicinskemu osebju, tistim, ki so izgubili otroka, tistim, ki so imele (spontani) splav, žrtvam družinskega nasilja, samohranilcem/-kam, nosečnicam, pro-life aktivistom ...
- 14.–17. junij, 9. mednarodno srečanje za invalidne osebe in otroke z razvojnimi težavami,
- 19.–21. junij, 11. mednarodno romanje družin,
- 6.–11. julij, 25. duhovna obnova za duhovnike,
- 1.–6. avgust, 31. duhovna obnova za mlade Mladifest,
- 11.–14. november, 21. duhovna obnova za zakonske pare,
- seminarji posta, molitve in tišine,

Na vsa duhovna srečanja se lahko prijavite na elektronski naslov: seminar.marija@medjugorje.hr

ROMANJA

Od 11. do 13. oktobra 2019. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 13. oktobra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759

Od 12. do 13. oktobra 2019. Odhod iz Biča pri Velikem Gabru ob 4. uri zjutraj, nato pot čez Trebnje, Mirno peč, Novo mesto. Vse dodatne informacije in prijave: Hermina 051/773-032

Od 18. do 20. oktobra. Odhod v petek ob 3.50 iz Smlednika, preko Medvod (4.00), Ljubljane-Šentvida (4.30), Ljubljane-Rudnika (4.40), Grosuplja (5.00), nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Prihod nazaj v nedeljo pozno zvečer. Z nami bo duhovnik jezuit p. Mio Kekić. Informacije in prijave na romanje.medjugorje@gmail.com ali na telefon Tanja 041/487-210 (po 17. uri).

Od 26. do 29. oktobra 2019, romanje Medžugorje z obiranjem mandarin. Organizira župnija Črešnjevec, Makole, Studenice. Odhodi avtobusa: Celje – Tepanje – Slovenska Bistrica – Zgornja Polskava – Črešnjevec – Makole – Studenice – Poljčane – Rogatec. Prijave in informacije: Tomislav 041/636-415

Od 26. do 29. oktobra 2019. Odhod iz Ljubljane v soboto 26. oktobra, ob 5.30, vrnitev v torek 29. oktobra, zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686

Od 8. do 10. novembra 2019. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 10. novembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759

Od 9. do 10. novembra 2019. Odhod iz Biča pri Velikem Gabru ob 4. uri zjutraj, nato pot čez Trebnje, Mirno peč, Novo mesto. Vse dodatne informacije in prijave: Hermina 051/773-032

Od 15. do 17. novembra. Odhod iz Ljubljane v petek, 15. novembra, ob 17h, prihod v nedeljo, 17. novembra, zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686

Od 13. do 15. decembra 2019. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 15. decembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759

Od 14. do 15. decembra 2019. Odhod iz Biča pri Velikem Gabru ob 4. uri zjutraj, nato pot čez Trebnje, Mirno peč, Novo mesto. Vse dodatne informacije in prijave: Hermina 051/773-032

Od 30. decembra 2019 do 2. januarja 2020, za novo leto. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, povratak 2. januarja zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 30. decembra 2019 do 2. januarja 2020, za silvestrovo in novo leto. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 21. do 23. februarja 2020. Društvo prijateljev Medžugorja - Mir Slovenija organizira romanje v Medžugorje za vodiče, za duhovne spremljevalce romanj in druge. Odhod iz Ljubljane, in sicer izpred cerkve sv. Frančiška v Šiški v petek, 21. februarja, ob 7.00, povratak v nedeljo, 23. februarja, pozno zvečer. Duhovno vodstvo g. Primož Krečič. Prijave: Frane 040/306-692.

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. **Nov TRR** za dar iz Slovenije: SI56 6100-0002-0667-555 (odprt pri Delavski hranilnici), **sklic:** 00 - številka naročnika (na naslovu je pred imenom in priimkom) -2019

Za **naročanje ali objavljanje revije** kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Starejše revije so dostopne na www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

Dar za revijo 2€

25. aprila 2001. "Dragi otroci! Tudi danes vas kličem k molitvi. Otročiči, molitev dela čudeže. Kadar ste utrujeni in bolni in ne poznate smisla svojega življenja, vzemite rožni venec in molite, molite, vse dokler vam molitev ne postane radostno srečanje z vašim Odrešenikom. Z vami sem in zagovarjam vas in molim za vas, otročiči. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

Foto: Đani

